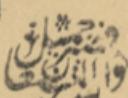

21.2

Igen hiszelt Panár úr!

Saját törpeségemnek az az érzete,
mely megáll, valahányszor Nagysá-
goddal összekerülök, mindig visszatartott
a személyes Közeledéstől, minden öröm-
vagy számos kitüntetéséinek egysike érte.
De ma nem küzdöm le vágymat, hogy
Panár úrval egüttérzónak valljam
magam. Ma csapás érte, váratlán, pti-
vétűző, sapás, mely családi érzésében
sajja, ebben pedig mi emberek
mind, nagyok és kicsinyek, leginkább

hasonlítunk egymáshoz, leginkább
érjük meg egymást. A

Nekem a Kedves, gyászolt halott
fiú rövid gyakorlókörök párjámon tanít-
ványom volt. De, elhúztat nem oszt
így pájávalom mint tanító, egy régi nő-
rendelést, a kincsek egy-egy sőhajt szán.
En segítenesen azt a pájáldalmat igyekezem
képzni, felerni és osztani, mely
Nagyságod által szívet düh. Talán
a gondviselés úgy lesz, hogy Panas
de pályájának jó szokatlan sikeri
és eredményei rögtön változ-

díjat is elhinnék? Ez minden esetben, egyre
azoknak a rendkívüli helyzeteknek, miőn
תְּמִימָנָה יְהִי כָּלֵל מִצְרָאָה, miőn a pers-
sal perre akarnak állni.

Gazdag, végtelenül pazar
Kárpátban találkozik a vörös mosz
Nagyságodnak, - ne maradjon adósa.
Engeddje pájáldalmát, családi életben
engedje ezentúl csak boldogságot érnie,
ne szegje munkakáldót, ne törje meg
munkabírást. Ne legyen ezentúl
jogom arról a tartózkodásról meg-
jelölkezem, mely engem Nagyságod

személyes szerencséjéről szemben megillet.
De ma engedje meg, hogy azokat kassá-
gába vegyíték, kik megrendülve
járulnak Tárnájához!

✓ halász tanítvány húrrezetével

vagyok

Budapesten 1900. május 31.én

Heller Jenő.